

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ze dne 13. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a o certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/808 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 o některých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem 8

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/809 ze dne 13. května 2019 o jmenování jedné náhradnice Výboru regionů, navržené Španělským královstvím 10
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/810 ze dne 13. května 2019 o jmenování jedné členky Výboru regionů, navržené Švédským královstvím 11
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/811 ze dne 13. května 2019 o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Italskou republikou 12
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/812 ze dne 14. května 2019 o postoji, který má být zaujat jménem Unie v rámci Meziamerické komise pro tropické tuňáky (IATTC) a na zasedáních smluvních stran Dohody o mezinárodním programu na ochranu delfínů, a o zrušení rozhodnutí ze dne 12. června 2014 o postoji, který se má jménem Unie zaujmout v rámci IATTC 13
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/813 ze dne 17. května 2019 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Mezinárodní radě pro obiloviny k prodloužení platnosti Úmluvy o obchodu s obilovinami z roku 1995 19

- ★ Prováděcí rozhodnutí rady (EU) 2019/814 ze dne 17. května 2019, kterým se v souladu s článkem 19 směrnice 2003/96/ES povoluje Itálii uplatňovat v určených zeměpisných oblastech snížené sazby daně z plynového oleje a zkapalněného ropného plynu používaných k vytápění 20

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/807

ze dne 13. března 2019,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a o certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 2 čtvrtý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V zájmu řešení problému nepřímé změny ve využívání půdy ukládá směrnice (EU) 2018/2001 Komisi povinnost přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví kritéria pro určení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a kritéria pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Uvedená ustanovení by měla doprovázet zprávu o stavu rozšíření celosvětové produkce relevantních surovin (dále jen „zpráva o rozšíření surovin“), předloženou Evropskému parlamentu a Radě k tomuto dni.
- (2) K nepřímé změně ve využívání půdy může docházet, když se půda dříve určená k produkci potravin nebo krmiv přemění pro účely výroby biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. V takovém případě je nadále třeba uspokojit poptávku po potravinách a krmivech, což může vést k rozšíření zemědělské půdy do oblastí s velkou zásobou uhlíku, jako jsou lesy, mokřady a rašeliniště, což zapříčiní další emise skleníkových plynů.
- (3) Kritéria udržitelnosti a kritéria pro úsporu emisí skleníkových plynů stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽²⁾ a ve směrnici (EU) 2018/2001 emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy nezohledňují.
- (4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ⁽³⁾ nejenže uznala existenci emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy, ale navzdory nejistotě při jejich výpočtu rovněž uznala, že množství emisí skleníkových plynů spojených s nepřímou změnou ve využívání půdy může zčásti nebo zcela negovat úspory emisí skleníkových plynů z jednotlivých druhů biopaliv, definovaných v uvedené směrnici, a biokapalin. Proto směrnice zavedla celkový limit pro množství těchto paliv vyráběných z obilovin a jiných plodin bohatých na

⁽¹⁾ Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 1).

škrob, cukernatých plodin a olejnin pěstovaných na zemědělské půdě jako hlavní plodina především k energetickým účelům, jež lze započítat do cílů stanovených ve směrnici 2009/28/ES. Tento limit představuje nejvýše 7 % podíl těchto paliv na konečné spotřebě energie v železniční a silniční dopravě v jednotlivých členských státech.

- (5) Směrnice (EU) 2018/2001 ponechává omezení spotřeby biopaliv a paliv z biomasy vyrobených z potravinářských a krmných plodin v dopravě a zpřísňuje jej zavedením zvláštních vnitrostátních limitů pro celkový příspěvek těchto paliv k dosažení unijního cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030. Tyto limity jsou určeny vnitrostátním podílem těchto paliv na konečné spotřebě energie v železniční a silniční dopravě v jednotlivých členských státech v roce 2020, přičemž mohou být zvýšeny o jeden procentní bod, ovšem nejvýše na 7 %.
- (6) Směrnice (EU) 2018/2001 rovněž požaduje zvláštní limit pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z potravinářských a krmných plodin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce surovin na půdu s velkou zásobou uhlíku, který představuje úroveň jejich spotřeby v jednotlivých členských státech v roce 2019. Počínaje od 31. prosince 2023 nejpozději do roku 2030 by jejich podíl měl postupně klesnout na 0 %.
- (7) Všeobecně se sice uznává, že jsou s nepřímou změnou ve využívání půdy související s využíváním potravinářských a krmných plodin k výrobě paliv spojena rizika, ovšem z vědecké literatury vyplývá, že úroveň emisí vyplývajících z nepřímé změny ve využívání půdy závisí na mnoha faktorech, včetně druhu suroviny použité pro výrobu paliva z obnovitelných zdrojů, úrovně dodatečné poptávky po surovině, která je vyvolána používáním biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, jakož i míry, do jaké je půda s velkou zásobou uhlíku po celém světě chráněna.
- (8) Vědecká literatura rovněž ukazuje, že dopad nepřímé změny ve využívání půdy na potenciál biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy dosáhnout úspor emisí skleníkových plynů je obzvláště výrazný u olejnin. S palivy z obnovitelných zdrojů vyráběnými z těchto surovin se proto obecně spojuje vyšší riziko nepřímé změny ve využívání půdy. To se odráží v příloze VIII části A směrnice 2009/28/ES i směrnice (EU) 2018/2001. Zpráva o rozšíření surovin, která vychází z nejnovějších nejlepších dostupných vědeckých údajů o celosvětovém rozšíření oblasti produkce potravinářských a krmných plodin na půdu s velkou zásobou uhlíku, potvrzuje, že tyto plodiny rovněž odpovídají za převážnou většinu zjištěného celosvětového rozšíření oblasti produkce potravinářských a krmných plodin na půdu s velkou zásobou uhlíku.
- (9) Zpráva o rozšíření surovin také zdůrazňuje, že dopad rozšíření oblasti produkce olejnin na půdu s velkou zásobou uhlíku na potenciál biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy dosáhnout úspor emisí skleníkových plynů závisí na několika faktorech. Z nich hrají zásadní úlohu při určování významu takového rozšíření pro účely směrnice (EU) 2018/2001 faktory jako absolutní a relativní plocha rozšířené půdy od určitého referenčního roku ve srovnání s celkovou oblastí produkce příslušné plodiny, podíl rozšíření na půdu s velkou zásobou uhlíku, jakož i druh oblasti s velkou zásobou uhlíku. Tyto faktory, jakož i zvláštní faktory produktivity pro každou skupinu plodin, by proto měly být vzaty v úvahu při stanovování kritérií pro určování biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vyrobených z potravinářských a krmných plodin, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce surovin na půdu s velkou zásobou uhlíku.
- (10) S ohledem na veškeré zmíněné skutečnosti, jakož i na všechny příslušné vědecké informace a studie, rozdíly mezi různými surovinami, globální povahu různých komoditních trhů a způsob jejich fungování, související rizika nezamýšleného nebo kontraproduktivního efektu odklonu nebo výchylky, relativní dostupnost úplných údajů a jejich pravidelný a častý přezkum a příslušné mezinárodní závazky Evropské unie, je v této fázi regulačního procesu za nejvhodnější, nejobektivnější a nejvíce nestranný považován přístup založený na celkové celosvětové pozici, pokud jde o jednotlivé suroviny, a nikoli přístup, který by rozlišoval mezi jednotlivými zeměmi. Jedná se o nejlepší možný regulační přístup, který zohledňuje vzájemně si konkurující, avšak doplňkové cíle, které sleduje toto nařízení. Tento přístup je dále vyvážen možností certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy.
- (11) V čl. 26 odst. 2 směrnice (EU) 2018/2001 se členským státům ukládá povinnost uplatňovat kritéria stanovená v tomto nařízení pro určení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku. Měly by tak činit na základě informací

uvedených v příloze, která bude zrevidována v souladu s tímto nařízením. Komise by zprávu o rozšíření surovin měla pravidelně přezkoumávat, aby byly zohledněny vyvíjející se okolnosti a nejnovější dostupné vědecké důkazy. Příloha by případně měla být pozměněna.

- (12) Za určitých okolností lze dopadu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy obecně považovaných za paliva s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy na tuto změnu zabránit a pěstování příslušných surovin může být pro dané oblasti produkce dokonce přínosné. Pro takové případy je třeba stanovit kritéria, která umožní identifikaci a certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Na certifikovaná biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy by se neměly vztahovat limity a postupné snižování stanovené pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, a to za předpokladu, že splňují příslušná kritéria udržitelnosti a kritéria pro úsporu emisí skleníkových plynů stanovená v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001.
- (13) Biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy by se měla považovat za paliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy pouze v případě, že jsou suroviny použité pro jejich výrobu pěstovány v důsledku řádně ověřitelných opatření ke zvýšení produktivity nad rámec nárůstu, kterého by bylo dosaženo v běžné praxi. Kromě toho by tato opatření měla zajistit udržitelnost surovin s ohledem na všechny požadavky týkající se cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie stanovených ve směrnici 2009/28/ES nebo ve směrnici (EU) 2018/2001.
- (14) Další zárukou pozitivních účinků certifikace nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy by mělo být to, že se dodatečné suroviny, jež mají být použity na výrobu paliv s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, zohlední jen v případě, že jsou výsledkem omezené kategorie opatření. Konkrétně je třeba zvážit pouze ta opatření, která jsou finančně atraktivní, neboť umožňují získat finanční prémii plynoucí z této certifikace, obdobně jako kritéria finanční adicionality uplatňovaná v rámci mechanismu čistého rozvoje stanoveného v Kjótském protokolu.
- (15) Kromě toho je vhodné neuplatňovat kritérium finanční adicionality na dodatečné suroviny vypěstované na opuštěné či závažným způsobem znehodnocené půdě nebo nezávislými drobnými zemědělci. To by totiž s ohledem na významný potenciál pro zlepšení produktivity a na překážky ve financování potřebných investic představovalo nepřiměřenou administrativní zátěž. Opatření přijatá na nevyužitou nebo závažným způsobem znehodnocenou půdu a opatření přijatá nezávislými drobnými zemědělci by proto měla být vyňata z povinnosti prokázat dodržování kritérií finanční adicionality, aniž by byl dotčen požadavek na výrobu dodatečných surovin a dodržování kritérií udržitelnosti. Na základě statistik provedených v rámci několika analýz, včetně přehledu údajů o drobných zemědělcích Organizace OSN pro výživu a zemědělství, by zemědělské podniky o rozloze menší než 2 hektary měly být v této souvislosti považovány za malé.
- (16) Zohledněna by měla být jen skutečná zvýšení produktivity stávajících nebo nových projektů vyplývající z opatření, jejichž cílem je dosáhnout dodatečných výnosů. Doba certifikace by proto měla být omezena na přiměřené období a rozsah umožňující plnou amortizaci příslušných investic a existenci spolehlivých postupů pro monitorování účinnosti certifikace.
- (17) Aby byl zajištěn hladký proces certifikace biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, měly by mít hospodářské subjekty k dispozici spolehlivá pravidla pro certifikaci. Tato pravidla by měla zohledňovat úlohu dobrovolných vnitrostátních nebo mezinárodních režimů v souladu s přepracovaným zněním článku 30 směrnice (EU) 2018/2001, které v porovnání s odpovídajícími ustanoveními směrnice 2009/28/ES posílilo spolehlivost ověřování, jež mají být hospodářskými subjekty prováděna. Kromě vnitrostátních režimů uznaných Komisí v souladu s čl. 30 odst. 6 směrnice (EU) 2018/2001 mohou nepovinné režimy certifikovat biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy stejně jako pro účely ověření souladu s kritérii pro udržitelnost stanovenými v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001.
- (18) S cílem zajistit transparentnost, přesnost a spolehlivost informací poskytnutých hospodářskými subjekty a jejich zabezpečení proti podvodu by měla být zavedena jednotná pravidla certifikace biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, která by zajistila přiměřenou úroveň nezávislého auditu žádostí, která hospodářské subjekty předkládají. Tato pravidla, včetně pravidel týkajících se hromadné certifikace, mohou být dále upřesněna a harmonizována na základě přijetí prováděcích aktů v souladu s čl. 30 odst. 8 směrnice (EU) 2018/2001,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví kritéria pro určení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a kritéria pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „olejinami“ potravinářské a krmné plodiny jako řepka, palma, sója a slunečnice, které nejsou plodinami bohatými na škrob nebo cukernatými plodinami a jež jsou běžně používány jako suroviny pro výrobu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy;
- 2) „nevyužitou půdou“ oblasti, které nejméně pět po sobě následujících let před zahájením pěstování suroviny používané k výrobě biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy nebyly využívány k pěstování potravinářských a krmných plodin, jiných energetických plodin ani jakéhokoli významného objemu píce pro pasoucí se zvířata;
- 3) „opuštěnou půdou“ nevyužitá půda, která byla v minulosti využívána k pěstování potravinářských a krmných plodin, ale na níž bylo pěstování těchto plodin kvůli biofyzikálním nebo sociálně-ekonomickým omezením ukončeno;
- 4) „závažným způsobem znehodnocenou půdou“ půda ve smyslu přílohy V části C bodu 9 směrnice (EU) 2018/2001;
- 5) „opatřením týkajícím se adicionality“ jakékoli zdokonalení zemědělských postupů vedoucí udržitelným způsobem ke zvýšení výnosů potravinářských a krmných plodin na půdě, která se již k pěstování potravinářských a krmných plodin využívá; a veškerá opatření, která umožňují pěstování potravinářských a krmných plodin na nevyužitých půdách, včetně půdy opuštěné, za účelem výroby biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy;
- 6) „dodatečnou surovinou“ dodatečné množství potravinářské a krmné plodiny ve srovnání s dynamickým výnosovým základem, které bylo vypěstováno v jasně vymezené oblasti a které je přímým důsledkem uplatnění opatření týkajícího se adicionality;
- 7) „dynamickým výnosovým základem“ průměrný výnos z vymezené oblasti, pro kterou bylo přijato opatření týkající se adicionality, vypočtený za období tří let bezprostředně předcházející roku, v němž se toto opatření použije, a to s ohledem na průměrný nárůst výnosů zaznamenaný u této suroviny během předchozího desetiletí a v případě trvalých plodin na výnosové křivky za celé jejich období životnosti, s výjimkou výkyvů ve výnosech.
- 8) „půdou s velkou zásobou uhlíku“ mokřady, včetně rašeliníšť, a souvisle zalesněné oblasti ve smyslu čl. 29 odst. 4 písm. a), b) a c) směrnice (EU) 2018/2001;
- 9) „drobnými zemědělci“ zemědělci provádějící nezávislou zemědělskou činnost v zemědělském podniku o zemědělské ploše menší než 2 hektary, kteří jsou držiteli vlastnických, drážebních nebo jiných rovnocenných práv umožňujících hospodaření na této ploše a kteří nejsou zaměstnanci společnosti, s výjimkou družstva, jehož jsou členy společně s dalšími drobnými zemědělci, pokud toto družstvo není ovládáno třetí stranou;
- 10) „trvalými kulturami“ kultury jiné než trvalé travní porosty a stálé pastviny, které nejsou pěstované systémem střídání plodin, jsou na dané půdě pěstovány nejméně pět let a poskytují opakované sklizně.

Článek 3

Kritéria pro stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku

Pro účely stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, se použijí tato kumulativní kritéria:

- a) průměrné roční rozšíření oblasti celosvětové produkce dané suroviny od roku 2008 přesahuje 1 % a dotýká se více než 100 000 hektarů;

b) podíl tohoto rozšíření na půdu s velkou zásobou uhlíku je větší než 10 % podle tohoto vzorce:

$$x_{hcs} = \frac{x_f + 2,6x_p}{PF}$$

kde

x_{hcs} = podíl rozšíření na půdu s velkou zásobou uhlíku;

x_f = podíl rozšíření na půdu uvedenou v čl. 29 odst. 4 písm. b) a c) směrnice (EU) 2018/2001;

x_p = podíl rozšíření na půdu uvedenou v čl. 29 odst. 4 písm. a) směrnice (EU) 2018/2001 včetně rašelinišť;

PF = faktor produktivity.

PF se rovná 1,7 pro kukuřici, 2,5 pro palmový olej, 3,2 pro řepu cukrovku, 2,2 pro cukrovou třtinu a 1 pro všechny ostatní plodiny.

Uplatnění kritérií uvedených výše v bodech a) a b) se zakládá na informacích obsažených v příloze zrevidované v souladu s článkem 7.

Článek 4

Obecná kritéria pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy

1. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy mohou být certifikována jako paliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, jsou-li splněna všechna tato kritéria:
 - a) biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy splňují kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001;
 - b) biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy byla vyrobena z dodatečné suroviny získané pomocí opatření týkajících se adicionality, která splňují zvláštní kritéria stanovená v článku 5;
 - c) příslušné hospodářské subjekty odpovídajícím způsobem shromažďují a důkladně dokumentují důkazy potřebné k určení dodatečné suroviny a doložení žádostí týkajících se produkce dodatečné suroviny.
2. Důkazy uvedené v odst. 1 písm. c) obsahují alespoň informace o opatřeních týkajících se adicionality zaměřených na produkci dodatečné suroviny, o vymezených oblastech, v nichž tato opatření byla uplatněna, a o průměrných výnosech dosažených na půdě, kde tato opatření byla přijata, v tříletém období bezprostředně předcházejícím roku, kdy bylo opatření týkající se adicionality uplatněno.

Článek 5

Opatření týkající se adicionality

1. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy mohou být certifikována jako paliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy pouze v případě, že:
 - a) opatření týkající se adicionality zaměřená na produkci dodatečné suroviny splňují alespoň jednu z těchto podmínek:
 - i) stanou se finančně atraktivními nebo nic nebrání jejich provádění jen proto, že biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z dodatečné suroviny lze započítat do cílů pro energii z obnovitelných zdrojů podle směrnice 2009/28/ES nebo směrnice (EU) 2018/2001;
 - ii) umožňují pěstování potravinářských a krmných plodin na opuštěné nebo závažným způsobem znehodnocené půdě;
 - iii) jsou uplatňována drobnými zemědělci;
 - b) opatření týkající se adicionality nejsou přijata dříve než deset let před certifikací biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy jako paliv s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

Článek 6

Požadavky na audity a ověřování v souvislosti s certifikací biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy

1. Pro účely certifikace biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy hospodářské subjekty:
 - a) předloží spolehlivé informace na podporu svých žádostí a zajistí, aby byly náležitě splněny všechny požadavky stanovené v článcích 4 a 5;
 - b) zajistí přiměřenou úroveň nezávislého auditu předložených informací a odpovídající míru transparentnosti s ohledem na potřebu veřejné kontroly přístupu k auditu a
 - c) poskytnou důkazy o provádění auditů.
2. Auditem se ověřuje, zda jsou informace předložené hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu.
3. K prokázání, že má být určitá dodávka považována za biopalivo, biokapalinu nebo palivo z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, hospodářské subjekty použijí systém hmotnostní bilance stanovený v čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001. K prokázání souladu s kritérii stanovenými v článcích 4 až 6 lze podle článku 30 směrnice (EU) 2018/2001 využít nepovinné režimy.

Článek 7

Monitorování a přezkum

Komise do 30. června 2021 přezkoumá všechny příslušné aspekty zprávy o rozšíření surovin, zejména údaje o jejich rozšíření, jakož i důkazy o faktorech, které odůvodňují ustanovení čl. 5 odst. 1 týkající se drobných zemědělců, a případně toto nařízení pozmění. Revidovaná zpráva se předloží Evropskému parlamentu a Radě a stane se základem pro uplatňování kritérií uvedených v článku 3.

Komise údaje obsažené ve zprávě následně přezkoumá s ohledem na vyvíjející se okolnosti a nejnovější dostupné vědecké důkazy.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. března 2019.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

	Průměrné roční rozšíření oblasti produkce od roku 2008 (kha)	Průměrné roční rozšíření oblasti produkce od roku 2008 (%)	Podíl rozšíření na půdu podle čl. 29 odst. 4 písm. b) a c) směrnice (EU) 2018/2001	Podíl rozšíření na půdu podle čl. 29 odst. 4 písm. a) směrnice (EU) 2018/2001
Obiloviny				
Pšenice	– 263,4	– 0,1 %	1 %	—
Kukuřice	4 027,5	2,3 %	4 %	—
Cukernaté plodiny				
Cukrová třtina	299,8	1,2 %	5 %	—
Řepa cukrová	39,1	0,9 %	0,1 %	—
Olejniny				
Řepka olejka	301,9	1,0 %	1 %	—
Palmový olej	702,5	4,0 %	45 %	23 %
Sójové boby	3 183,5	3,0 %	8 %	—
Slunečnice	127,3	0,5 %	1 %	—

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/808**ze dne 20. května 2019,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 o některých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 ze dne 7. července 2003 o některých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem a o zrušení nařízení (ES) č. 2465/96 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha III nařízení (ES) č. 1210/2003 uvádí seznam státních orgánů, podniků a institucí, jakož i fyzických a právnických osob, orgánů a subjektů předchozí irácké vlády, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů, které se ke dni 22. května 2003 nacházely mimo území Iráku, podle uvedeného nařízení.
- (2) Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN dne 14. května 2019 rozhodl, že ze seznamu osob nebo subjektů, jichž se má týkat zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů, se odstraní čtyři položky.
- (3) Příloha III nařízení (ES) č. 1210/2003 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha III nařízení (ES) č. 1210/2003 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. května 2019.

Za Komisi,

jménem předsedy,

vedoucí Služby nástrojů zahraniční politiky

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 8.7.2003, s. 6.

PŘÍLOHA

V příloze III nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 se zrušují tyto položky:

- „25. DIRECTORATE-GENERAL OF BAGHDAD ELECTRICITY DISTRIBUTION. Adresa: P.O. Box 24042, Al-Jumhuriya Street, Building 66, Baghdad, Iraq.“
 - „54. IDRISI CENTRE FOR ENGINEERING CONSULTANCY (ICEC). Adresa: Museum Square, Karkh, P.O. Box 14077, Baghdad, Iraq.“
 - „90. NATIONAL CENTRE FOR ENGINEERING AND ARCHITECTURAL CONSULTANCY. Adresa: Rashid Street, P.O. Box 11387, Baghdad, Iraq.“
 - „135. STATE ENTERPRISE FOR FERTILISER INDUSTRIES. Adresa: P.O. Box 74, Basrah, Iraq.“
-

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/809

ze dne 13. května 2019

o jmenování jedné náhradnice Výboru regionů, navržené Španělským královstvím

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh španělské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve dnech 26. ledna 2015, 5. února 2015 a 23. června 2015 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, 2015/190 ⁽²⁾ a 2015/994 ⁽³⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020. Na základě rozhodnutí Rady (EU) 2016/1203 ⁽⁴⁾ nahradil dne 18. července 2016 pan Amadeu ALTAFAJ i TARDIO pana Rogera ALBINYANU i SAIGÍHO ve funkci náhradníka Výboru regionů. Na základě rozhodnutí Rady (EU) 2018/1502 ⁽⁵⁾ nahradila dne 8. října 2018 paní Natàlia MAS GUIXOVÁ pana Amadeua ALTAFAJE i TARDIA ve funkci náhradníka Výboru regionů.
- (2) Po skončení funkčního období paní Natàlie MAS GUIXOVÉ se uvolnilo místo náhradníka Výboru regionů,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Náhradnicí Výboru regionů je na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2020, jmenována:

— paní Mireia BORRELL PORTOVÁ, *Directora General de Relaciones Exteriores, Generalitat de Catalunya*.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/116 ze dne 26. ledna 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 20, 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/190 ze dne 5. února 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 31, 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/994 ze dne 23. června 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1203 ze dne 18. července 2016 o jmenování jednoho člena a jednoho náhradníka Výboru regionů, navržených Španělským královstvím (Úř. věst. L 198, 23.7.2016, s. 44).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/1502 ze dne 8. října 2018 o jmenování jednoho člena a jedné náhradnice Výboru regionů, navržených Španělským královstvím (Úř. věst. L 254, 10.10.2018, s. 7 a 8).

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/810

ze dne 13. května 2019

o jmenování jedné členky Výboru regionů, navržené Švédským královstvím

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh švédské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. ledna 2015, dne 5. února 2015 a dne 23. června 2015 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ a (EU) 2015/994 ⁽³⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020. Na základě rozhodnutí Rady (EU) 2015/1203 ⁽⁴⁾ nahradil dne 20. července 2015 pan Joakim LARSSON paní Monalisu NORMANNOVOU ve funkci člena Výboru regionů. Na základě rozhodnutí Rady (EU) 2017/2237 ⁽⁵⁾ nahradila dne 30. listopadu 2017 paní Agneta GRANSTRÖMOVÁ pana Joakima LARSSONA ve funkci člena Výboru regionů.
- (2) Po skončení funkčního období paní Agnety GRANSTRÖMOVÉ se uvolnilo místo člena Výboru regionů,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do Výboru regionů je na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2020, jmenována jako členka:

— paní Märta STENEVIOVÁ, *Malmö kommun*.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/116 ze dne 26. ledna 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 20, 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/190 ze dne 5. února 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 31, 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/994 ze dne 23. června 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1203 ze dne 20. července 2015 o jmenování tří švédských členů a šesti švédských náhradníků Výboru regionů (Úř. věst. L 195, 23.7.2015, s. 44).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/2237 ze dne 30. listopadu 2017 o jmenování dvou členů Výboru regionů navržených Švédským královstvím (Úř. věst. L 320, 6.12.2017, s. 10).

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/811

ze dne 13. května 2019

o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Italskou republikou

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh italské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. ledna 2015, dne 5. února 2015 a dne 23. června 2015 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ a (EU) 2015/994 ⁽³⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020. Na základě rozhodnutí Rady (EU) 2018/1574 ⁽⁴⁾ nahradil dne 16. října 2018 pan Giovanni LOLLI pana Luciana D'ALFONSA ve funkci člena.
- (2) Po skončení funkčního období pana Giovanniho LOLLIHO se uvolnilo místo člena Výboru regionů,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do Výboru regionů je na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2020, jmenován jako člen:

— pan Marco MARSILIO, *Presidente della Regione Abruzzo*.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 13. května 2019.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/116 ze dne 26. ledna 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 20, 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/190 ze dne 5. února 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 31, 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/994 ze dne 23. června 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/1574 ze dne 16. října 2018 o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Italskou republikou (Úř. věst. L 262, 19.10.2018, s. 60).

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/812

ze dne 14. května 2019

o postoji, který má být zaujat jménem Unie v rámci Meziamerické komise pro tropické tuňáky (IATTC) a na zasedáních smluvních stran Dohody o mezinárodním programu na ochranu delfínů, a o zrušení rozhodnutí ze dne 12. června 2014 o postoji, který se má jménem Unie zaujmout v rámci IATTC

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 43 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Rady 2006/539/ES ⁽¹⁾ Unie uzavřela Úmluvu o posílení Meziamerické komise pro tropické tuňáky zřízené úmluvou mezi Spojenými státy americkými a Kostarickou republikou z roku 1949 ⁽²⁾ (dále jen „Antigujská úmluva“), která zřídila Meziamerickou komisi pro tropické tuňáky (IATTC).
- (2) IATTC odpovídá za řízení a zachování rybolovných zdrojů v oblasti upravené Antiguisou úmluvou. IATTC přijímá opatření pro zachování a řízení s cílem zajistit dlouhodobé zachování a udržitelné využívání rybích populací, na které se Antiguiská úmluva vztahuje. Tato opatření se mohou stát pro Unii závazná.
- (3) Rozhodnutím Rady 2005/938/EC ⁽³⁾ Unie schválila Dohodu o mezinárodním programu na ochranu delfínů ⁽⁴⁾ (dále jen „dohoda AIDCP“), která zřídila zasedání smluvních stran dohody AIDCP. Podle článku XIV Antiguiske úmluvy má IATTC hlavní úlohu při koordinaci provádění dohody AIDCP a při provádění opatření, jež budou přijata v rámci dohody AIDCP. Úkoly sekretariátu dohody AIDCP zajišťuje IATTC.
- (4) Zasedání smluvních stran dohody AIDCP je orgán zřízený dohodou AIDCP na podporu postupného snižování vedlejší úmrtnosti delfínů při lovu tuňáků pomocí košelkových nevodů na úroveň blížící se nule. Zasedání smluvních stran dohody AIDCP přijímá rozhodnutí, která mají zajistit dlouhodobou udržitelnost biologických mořských zdrojů spojených s lovem tuňáků pomocí košelkových nevodů v oblasti Antiguiske úmluvy. Tato opatření se mohou stát pro Unii závazná.
- (5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽⁵⁾ stanoví, že Unie zajistí, aby činnosti v oblasti rybolovu a akvakultury byly dlouhodobě udržitelné z hlediska životního prostředí a byly řízeny způsobem, jenž je v souladu s cíli dosáhnout přínosů v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti a přispět k dostupnosti dodávek potravin. Rovněž stanoví, že Unie uplatňuje přístup předběžné opatrnosti v oblasti řízení rybolovu a akvakultury a snaží se zajistit, aby byly při využívání biologických mořských zdrojů obnoveny a zachovány populace lovených druhů nad úroveň, které mohou přinášet maximální udržitelný výnos. Dále stanoví, že Unie přijímá opatření pro řízení a zachování zdrojů založená na nejlepším dostupném vědeckém poradenství, podporuje rozvoj vědeckých poznatků a poradenství, postupně odstraňuje výměty a podporuje postupy při rybolovu, které přispívají k selektivnějšímu rybolovu, k zamezení nežádoucím úlovkům a jejich snižování v co největší možné míře a k rybolovu s nízkým dopadem na mořský ekosystém a rybolovné zdroje. Nařízení (EU) č. 1380/2013 konkrétně stanoví, že tyto cíle a zásady má Unie uplatňovat při provádění svých vnějších vztahů v oblasti rybolovu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2006/539/ES ze dne 22. května 2006 o uzavření Úmluvy o posílení Meziamerické komise pro tropické tuňáky (IATTC), zřízené úmluvou mezi Spojenými státy americkými a Kostarickou republikou z roku 1949, jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 22).

⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 24.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2005/938/ES ze dne 8. prosince 2005 o schválení Dohody o mezinárodním programu na ochranu delfínů jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 348, 30.12.2005, s. 26).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 348, 30.12.2005, s. 28.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (6) Jak je uvedeno ve společném sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise nazvaném „Mezinárodní správa oceánů: příspěvek EU k odpovědné správě oceánů“ a v závěrech Rady o uvedeném společném sdělení, hlavním prvkem činnosti EU v těchto fórech je podpora opatření na povzbuzení a zvýšení účinnosti regionálních organizací pro řízení rybolovu a v příslušných případech zlepšení jejich správy.
- (7) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Evropská strategie pro plasty v oběhovém hospodářství“ odkazuje na konkrétní opatření ke snížení znečištění plasty a znečištění moří, jakož i na snížení ztrát rybolovných zařízení nebo jejich ponechání v moři.
- (8) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie v rámci IATTC a na zasedáních smluvních stran dohody AIDCP v období 2019–2023, neboť ochranná a donucovací opatření IATTC a rozhodnutí zasedání smluvních stran dohody AIDCP budou pro Unii závazná a budou schopna rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah práva Unie, konkrétně nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ⁽⁶⁾ a (ES) č. 1224/2009 ⁽⁷⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403 ⁽⁸⁾.
- (9) V současné době je postoj, který má být zaujat jménem Unie na zasedáních IATTC, stanoven rozhodnutím Rady ze dne 12. června 2014 o postoji, který se má jménem Unie zaujmout v rámci IATTC. Je vhodné zrušit uvedené rozhodnutí a nahradit je novým rozhodnutím vztahujícím se na období 2019–2023.
- (10) S ohledem na vyvíjející se povahu rybolovných zdrojů v oblasti upravené Antigujskou úmluvou a skutečnost, že v postoji Unie musí být v důsledku toho zohledněny nové okolnosti, včetně nových vědeckých a jiných relevantních údajů předložených před nebo během zasedání IATTC a zasedání smluvních stran dohody AIDCP, měly by být v souladu se zásadou loajální spolupráce mezi orgány Unie zakotvené v čl. 13 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii stanoveny postupy pro každoroční stanovení postoje Unie v období 2019–2023,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie na zasedáních Meziamerické komise pro tropické tuňáky (IATTC) a zasedáních smluvních stran Dohody o mezinárodním programu na ochranu delfínů (dále jen „dohoda AIDCP“), je uveden v příloze I.

Článek 2

Každoroční stanovení postoje, který má Unie zaujmout na zasedáních IATTC a zasedáních smluvních stran dohody AIDCP, se provádí v souladu s přílohou II.

Článek 3

Postoj Unie stanovený v příloze I posoudí a případně přezkoumá Rada na návrh Komise nejpozději pro výroční zasedání IATTC v roce 2024.

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403 ze dne 12. prosince 2017 o udržitelném řízení vnějšího rybářského loďstva a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 81).

Článek 4

Rozhodnutí Rady ze dne 12. června 2014 o postoji, který se má jménem Evropské unie zaujmout v rámci Meziamerické komise pro tropické tuňáky (IATTC), se zrušuje.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 14. května 2019.

Za Radu
předseda
P. DAEA

PŘÍLOHA I

Postoj, který má být zaujat jménem Unie na zasedáních Meziamerické komise pro tropické tuňáky („komise IATTC“) a zasedáních smluvních stran Dohody o mezinárodním programu na ochranu delfínů („dohoda AIDCP“)

1. ZÁSADY

Unie v rámci komise IATTC a zasedání smluvních stran dohody AIDCP:

- a) jedná v souladu s cíli a zásadami, které Unie sleduje v rámci společné rybářské politiky (SRP), a to zejména uplatňováním principu předběžné opatrnosti a cílů souvisejících s maximálním udržitelným výnosem stanovených v čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013, s cílem podpořit zavádění ekosystémového přístupu k řízení rybolovu, zamezit nežádoucím úlovkům a co možná nejvýrazněji je snížit, postupně eliminovat výměty a v co možná nejvyšší míře snížit dopad rybolovných činností na mořské ekosystémy a jejich stanoviště, a dále pak podporou hospodářsky životaschopného a konkurenceschopného odvětví rybolovu v Unii, s cílem zajistit přiměřenou životní úroveň osobám, které jsou závislé na rybolovných činnostech a zároveň zohlednit zájmy spotřebitelů;
- b) usiluje o odpovídající zapojení zúčastněných stran do přípravné fáze opatření komise IATTC a dohody AIDCP a zajistí, aby opatření přijatá v rámci komise IATTC a na zasedání smluvních stran dohody AIDCP byla v souladu s Antiguskou úmluvou a dohodou AIDCP;
- c) zajistí, aby opatření přijatá v rámci komise IATTC a na zasedání smluvních stran dohody AIDCP byla v souladu s mezinárodním právem, a zejména s ustanoveními Úmluvy OSN o mořském právu z roku 1982, Dohody OSN týkající se zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací z roku 1995, Dohody k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři z roku 1993; jakož i dohody Organizace pro výživu a zemědělství o opatřeních přístavních států z roku 2009;
- d) podporuje postoje, které jsou v souladu s osvědčenými postupy regionálních organizací pro řízení rybolovu (RFMO) v téže oblasti;
- e) usiluje o soudržnost a soulad s politikami, které Unie provádí jako součást dvoustranných vztahů v oblasti rybolovu s třetími zeměmi, a zajišťuje soudržnost s ostatními politikami, zejména v oblasti vnějších vztahů, zaměstnanosti, životního prostředí, obchodu, rozvoje, výzkumu a inovací;
- f) zajistí, aby byly dodržovány mezinárodní závazky Unie;
- g) řídí se závěry Rady ze dne 19. března 2012 týkajícími se sdělení Komise o vnější dimenzi společné rybářské politiky ⁽¹⁾;
- h) usiluje o vytvoření rovných podmínek pro loďstvo Unie v rámci oblasti upravené úmluvou IATTC, na kterou se vztahuje úmluva, na základě stejných zásad a standardů, jako jsou ty, jež jsou platné podle práva Unie, a o podporu jednotného uplatňování těchto zásad a standardů;
- i) jedná v souladu se závěry Rady ⁽²⁾ o společném sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise Mezinárodní správa oceánů: příspěvek EU k odpovědné správě oceánů ⁽³⁾ a podporuje opatření na povzbuzení a zvýšení účinnosti komise IATTC a dohody AIDCP, případně i na zlepšení jejich správy a výkonnosti (zejména pokud jde o vědu, soulad, transparentnost a rozhodování), čímž přispívá k udržitelné správě oceánů ve všech jejích dimenzích;
- j) podporuje koordinaci mezi regionálními organizacemi pro řízení rybolovu a regionálními úmluvami pro mořské prostředí a spolupráci se světovými organizacemi v rámci jejich oblasti působnosti tam, kde je to vhodné;
- k) podporuje koordinaci a spolupráci v otázkách společného zájmu s ostatními regionálními organizacemi pro řízení rybolovu odpovědnými za řízení populací tuňáka, zejména prostřednictvím reaktivace procesu zahájeného v Kóbe pro regionální organizace pro řízení rybolovu odpovědné za řízení populací tuňáka a jeho rozšířením na všechny regionální organizace pro řízení rybolovu.

⁽¹⁾ Dokument 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.

⁽²⁾ Dokument 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

⁽³⁾ Dokument JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

2. SMĚRY

Tam, kde je to vhodné, usiluje Unie o to, aby byla v rámci komise IATTC a dohody AIDCP přijata tato opatření:

- a) opatření pro zachování a řízení rybolovných zdrojů v oblasti upravené Antiguisou úmluvou založená na nejlepších dostupných vědeckých doporučeních, včetně ročních celkových přípustných odlovů a kvót nebo regulace intenzity odlovu živých biologických mořských zdrojů, jež jsou regulovány komisí IATTC, která umožní nejpozději do roku 2020 dosáhnout míry využití umožňující maximální udržitelný výnos nebo tuto míru udržet. Tam, kde je to nutné, zahrnou tato opatření pro zachování a řízení zvláštní opatření pro populace, které jsou nadměrně loveny, tak aby intenzita rybolovu odpovídala dostupným rybolovným právům;
- b) opatření pro předcházení, potírání a odstranění nezákonných, nehlášených a neregulovaných rybolovných činností v oblasti upravené úmluvou, včetně vytvoření seznamu plavidel provádějících nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov;
- c) opatření k posílení shromažďování vědeckých údajů o rybolovu a k prosazování lepší spolupráce mezi odvětvím a vědci;
- d) opatření pro sledování, kontrolu a dozor v oblasti upravené Antiguisou úmluvou, a to včetně přijetí opatření přístavních států a posílení systému sledování plavidel, aby byla zajištěna účinnost kontroly a dodržování opatření přijatých v rámci komise IATTC;
- e) opatření k minimalizaci negativního dopadu rybolovných činností na biologickou rozmanitost moří, mořské ekosystémy a jejich stanoviště, včetně opatření ke snížení znečištění moří, předcházení vypouštění plastů do moří a snížení dopadu přítomnosti plastů v mořích na biologickou rozmanitost moří a mořské ekosystémy, opatření na ochranu citlivých mořských ekosystémů v oblasti upravené Antiguisou úmluvou v souladu s rezolucemi Valného shromáždění OSN a opatření k předcházení nežádoucím úlovkům a co největšímu snížení nežádoucích úlovků, zejména zranitelných mořských druhů, a opatření k postupnému odstranění výmětů;
- f) opatření k řízení používání lovných zařízení s uzavíracím mechanismem, zejména s cílem zlepšit sběr údajů, aby bylo možné sledovat a monitorovat používání lovných zařízení a přesně určit jejich množství, snížit jejich dopady na zranitelné populace tuňáků, zmírnit jejich možné dopady na cílové a necílové druhy, jakož i na ekosystém,
- g) opatření ke snížení dopadu opuštěných, ztracených či jinak odhozených lovných zařízení v oceánu a usnadnění identifikace a zpětného získávání těchto zařízení a ke snížení jejich podílu na znečištění moří;
- h) opatření s cílem posílit systém kontroly dodržování předpisů v rámci organizace a zajistit účinné provádění následných opatření provedených státy vlajky za účelem řešení nedodržování předpisů;
- i) opatření mající za cíl zákaz rybolovu prováděného výhradně za účelem odběru žraločích ploutví a opatření požadujících, aby všichni žraloci byli vykládáni se všemi ploutvemi přirozeně připojenými k tělu;
- j) tam, kde je to vhodné, přístupy společné s ostatními regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, zejména s těmi, které jsou zapojeny do řízení rybolovu ve stejné oblasti;
- k) dodatečná technická opatření založená na doporučeních pracovních skupin komise IATTC a zasedání smluvních stran dohody AIDCP;
- l) postupné snižování vedlejší úmrtnosti delfínů při lovu tuňáků pomocí košelkových nevodů na úroveň blížící se nule a pravidelná posuzování populace delfínů;
- m) doporučení, která podporují provedení úmluvy Mezinárodní organizace práce o práci v odvětví rybolovu (tam, kde je to vhodné, a v rozsahu povoleném příslušnými ustavujícími dokumenty);
- n) opatření k zajištění efektivnosti organizace včetně pravidelného přezkumu výkonnosti organizace.

PŘÍLOHA II

Každoroční stanovení postoje Unie, který má být zaujat na zasedáních Meziamerické komise pro tropické tuňáky a zasedáních smluvních stran Dohody o mezinárodním programu na ochranu delfínů

Před každým zasedáním komise IATTC a zasedáním smluvních stran dohody AIDCP, na kterých mají tyto orgány přijmout rozhodnutí s právními účinky pro Unii, je třeba podniknout nezbytné kroky, aby postoj, který má být jménem Unie vyjádřen, zohledňoval nejnovější vědecké a jiné relevantní údaje předložené Komisi v souladu se zásadami a směry stanovenými v příloze I.

Za tímto účelem na základě uvedených údajů Komise předá Radě s dostatečným předstihem před každým zasedáním komise IATTC a zasedáním smluvních stran dohody AIDCP písemný dokument, ve kterém jsou uvedeny podrobnosti o navrhovaném stanovení postoje Unie, aby se podrobnosti o postoji, jenž má být jménem Unie vyjádřen, projednaly a schválily.

Nelze-li v průběhu zasedání komise IATTC nebo zasedání smluvních stran dohody AIDCP, a to ani přímo na místě, dosáhnout dohody tak, aby bylo možno v postoji Unie zohlednit nové prvky, postoupí se záležitost Radě nebo jejím přípravným orgánům.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/813

ze dne 17. května 2019

**o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Mezinárodní radě pro obiloviny
k prodloužení platnosti Úmluvy o obchodu s obilovinami z roku 1995**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva o obchodu s obilovinami z roku 1995 (dále jen „úmluva“) byla uzavřena Unií rozhodnutím Rady (EU) 96/88/ES ⁽¹⁾ a vstoupila v platnost dne 1. července 1995. Úmluva byla uzavřena na dobu tří let.
- (2) Podle článku 33 úmluvy může Mezinárodní rada pro obiloviny prodloužit platnost úmluvy na další období, a to pokaždé nanejvýš o dva roky. Od uzavření úmluvy byla její platnost pravidelně prodlužována na další dvouletá období. Platnost úmluvy byla naposledy prodloužena dne 5. června 2017 rozhodnutím Mezinárodní rady pro obiloviny ⁽²⁾ a zůstává v platnosti až do 30. června 2019.
- (3) Na svém 49. zasedání dne 10. června 2019 Mezinárodní rada pro obiloviny rozhodne o prodloužení platnosti úmluvy na další dvouleté období počínající 1. červencem 2019.
- (4) Je vhodné stanovit postoj, který má být na 49. zasedání Mezinárodní rady pro obiloviny zaujat jménem Unie, jelikož prodloužení platnosti úmluvy je v zájmu Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat na 49. zasedání Mezinárodní rady pro obiloviny, je hlasovat pro prodloužení platnosti Úmluvy o obchodu s obilovinami z roku 1995 na další dvouleté období počínající 1. červencem 2019.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 17. května 2019.

Za Radu

předseda

E.O. TEODOROVICI

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 96/88/ES ze dne 19. prosince 1995 o schválení Úmluvy o obchodu s obilovinami a Úmluvy o potravinové pomoci, které tvoří Mezinárodní dohodu o obilovinách z roku 1995, Evropským společenstvím (Úř. věst. L 21, 27.1.1996, s. 47).

⁽²⁾ Sdělení týkající se prodloužení platnosti Úmluvy o obchodu s obilovinami z roku 1995 (Úř. věst. L 12, 17.1.2018, s. 1).

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/814**ze dne 17. května 2019,****kterým se v souladu s článkem 19 směrnice 2003/96/ES povoluje Itálii uplatňovat v určených zeměpisných oblastech snížené sazby daně z plynového oleje a zkapalněného ropného plynu používaných k vytápění**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny ⁽¹⁾, a zejména na čl. 19 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě čl. 19 odst. 1 směrnice 2003/96/ES bylo Itálii povoleno uplatňovat v některých zvláště znevýhodněných zeměpisných oblastech snížené sazby spotřební daně z plynového oleje a zkapalněného ropného plynu (LPG) používaných k vytápění. Poslední povolení bylo uděleno do 31. prosince 2018 prováděcím rozhodnutím Rady 2014/695/EU ⁽²⁾.
- (2) Italské orgány požádaly dopisem ze dne 31. října 2018 o povolení uplatňovat v některých zvláště znevýhodněných zeměpisných oblastech snížené sazby daně z plynového oleje a LPG používaných k vytápění prodloužením praxe uplatňované v některých oblastech podle rozhodnutí 2014/695/EU, a to před uplynutím jeho platnosti. Italské orgány požádaly o povolení na období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2024. Dne 14. prosince 2018 poskytly italské orgány doplňující informace a vysvětlení.
- (3) Na území Itálie panují velmi různorodé klimatické a zeměpisné podmínky. S ohledem na zvláštní rysy svého území zavedla Itálie snížené sazby daně z plynového oleje a LPG, aby částečně kompenzovala nadměrně vysoké náklady na vytápění, které vznikají obyvatelům některých zeměpisných oblastí.
- (4) Daňová diferenciaci se opírá o objektivní kritéria a usiluje o to, aby se náklady obyvatel způsobilých oblastí více přiblížily nákladům obyvatel ostatních částí Itálie snížením neúměrně vysokých nákladů na vytápění, které jsou dány nepříznivými klimatickými podmínkami nebo obtížným zásobováním palivy ve srovnání se zbytkem území Itálie.
- (5) Snížené sazby daně se uplatňují v zeměpisných oblastech, které splňují jedno z těchto kritérií: a) nejméně příznivé klimatické podmínky v rámci italského území, tj. obce klimatické zóny F podle nařízení prezidenta č. 412 z 26. srpna 1993 ⁽³⁾, b) nepříznivé klimatické podmínky ve spojení s obtížným zásobováním palivy, tj. obce klimatické zóny E podle nařízení prezidenta č. 412 z 26. srpna 1993 a c) zeměpisná odloučenost spojená s obtížným a nákladným zásobováním palivy, tj. Sardinie a malé ostrovy. Snížené sazby daně by měly být uplatňovány pouze do dokončení distribuční sítě zemního plynu v dotčených obcích.
- (6) Komise požadované opatření přezkoumala a dospěla k závěru, že nenarušuje hospodářskou soutěž, nebrání fungování vnitřního trhu ani není považováno za neslučitelné s politikou Unie v oblasti životního prostředí, energetiky a dopravy. Snížená sazba daně z plynového oleje a LPG by zůstala vyšší než minimální úroveň zdanění v Unii stanovené ve směrnici 2003/96/ES a pouze by částečně snížila dodatečné náklady na vytápění, které v dotčených zeměpisných oblastech vznikají.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/695/EU ze dne 29. září 2014, kterým se v souladu s článkem 19 směrnice 2003/96/ES povoluje Itálii uplatňovat v určených zeměpisných oblastech snížené sazby daně z plynového oleje a LPG používaných k vytápění (Úř. věst. L 291, 7.10.2014, s. 16).

⁽³⁾ Nařízení prezidenta č. 412 z 26. srpna 1993 dělí území Itálie na šest klimatických zón (A až F). Tato klasifikace vychází z jednotky „denostupeň“, která představuje počet dnů za rok, v nichž se vnější teplota liší od optimální teploty 20 °C, a je tudíž nutné vytápět.

- (7) Itálii by proto mělo být podle čl. 19 odst. 2 směrnice 2003/96/ES povoleno uplatňovat v určených zeměpisných oblastech snížené sazby daně z plynového oleje a LPG používaných k vytápění do 31. prosince 2024. Podle uvedeného ustavení má být každé povolení udělené na základě uvedeného článku přesně časově omezené.
- (8) Aby byla dotčeným zeměpisným oblastem poskytnuta dostatečná míra jistoty, mělo by být povolení uděleno na dobu šesti let. Aby však nebyl narušen budoucí vývoj stávajícího právního rámce, je vhodné stanovit, že pokud by Rada na základě článku 113 Smlouvy zavedla pozměněný obecný systém zdanění energetických produktů, jemuž by toto povolení nebylo přizpůsobeno, mělo by toto rozhodnutí pozbýt platnosti dnem, k němuž budou pravidla týkající se takového pozměněného systému použitelná.
- (9) K zajištění nepřetržitého uplatňování opatření, pokud jde o povolení uplatňovat snížené sazby spotřební daně udělené rozhodnutím 2014/695/EU, jehož platnost skončila dne 31. prosince 2018, je vhodné, aby se toto rozhodnutí použilo ode dne 1. ledna 2019.
- (10) Tímto rozhodnutím není dotčeno uplatňování pravidel Unie týkajících se státní podpory,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Itálii se povoluje uplatňovat snížené sazby daně z plynového oleje a LPG používaných k vytápění v těchto znevýhodněných zeměpisných oblastech:

- a) obce klimatické zóny F podle nařízení prezidenta č. 412 ze dne 26. srpna 1993;
- b) obce klimatické zóny E podle nařízení prezidenta č. 412 ze dne 26. srpna 1993;
- c) obce na Sardinii a malých ostrovech, tj. všechny italské ostrovy kromě Sicílie.

2. Aby snížení nebylo nadměrné, nesmí překročit dodatečné náklady na vytápění, které v dotčených oblastech vznikají. Konkrétně v případě oblastí vymezených v odst. 1 písm. c) nesmí snížení daně vést v důsledku k ceně nižší, než jaká je cena stejného paliva v pevninské části Itálie.

3. Snížená sazba musí být v souladu s požadavky směrnice 2003/96/ES, a zejména s minimálními úrovněmi zdanění stanovenými v článku 9 uvedené směrnice.

Článek 2

Způsobilost zeměpisných oblastí uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) a c) je podmíněna absencí plynifikace v dotčených obcích.

Článek 3

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2019 do dne 31. prosince 2024.

Pokud by však Rada na základě článku 113 Smlouvy zavedla pozměněný obecný systém zdanění energetických produktů, jemuž by povolení udělené v článku 1 tohoto rozhodnutí nebylo přizpůsobeno, pozbývá toho rozhodnutí platnosti dnem, k němuž se stanou použitelnými pravidla týkající se uvedeného pozměněného systému.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 17. května 2019.

Za Radu
předseda
E.O. TEODOROVICI

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS